

jun 24

De verleidelijkste muze van Florence

Citta – Stad Geen reacties »

De beeldschone Venussen en Madonna's die Botticelli schilderde, zijn waarschijnlijk portretten van de mooiste vrouw uit de geschiedenis van de stad: Simonetta Cattaneo de Vespucci (1453–1476). Niet alleen Botticelli viel voor de betovering van deze jonge schoonheid, heel Florence lag aan haar voeten, inclusief Lorenzo en Giuliano de' Medici. Esther van Veen, auteur van de nieuwe Dominicus stedengids Florence, vertelt:

“Simonetta Cattaneo groeide op aan de Ligurische kust. Ze kwam in Florence wonen nadat ze rond haar vijftiende in het huwelijk trad met de edelman Marco Vespucci, een verre neef van de beroemde zeevaarder Amerigo Vespucci. Net zoals het merendeel van de Florentijnse mannen én vrouwen, waren beide De' Medici-telgen al snel onder de indruk van Simonetta's haast etherische, engelachtige schoonheid.

Haar fijne, bleke gelaat werd namelijk omringd door een waterval aan goudblonde lokken die tot op de heupen vielen. Ze voldeed hiermee aan alle geldende schoonheidsidealen van die tijd.

De De' Medici-broers streden allebei om haar gunst. Giuliano, die veel knapper en romantischer was dan Lorenzo, slaagde erin haar te veroveren. Ter ere van Simonetta organiseerde hij in 1475 een riddertoernooi, *La Giostra* genaamd, op het Piazza di Santa Croce. Hij had Botticelli een vaandel met Simonetta als Pallas Athena laten schilderen, waarop stond geschreven *La Sans Pareille*, oftewel 'Zij die geen gelijke kent'.

Dat ze al getrouwd was, bleek geen probleem te zijn voor Giuliano. Voor Simonetta blijkbaar ook niet, want ze trok zelfs bij hem in, in het Palazzo Medici. Haar echtgenoot, die vernederd werd door haar publieke overspel, zou proberen zijn gezicht te redden door te beweren dat zo'n grote schoonheid publiek bezit was.

Na haar voortijdige dood in 1476 (ze stierf vóór haar vierentwintigste verjaardag aan de tering) was heel Florence in diepe rouw gedompeld. Duizenden Florentijnen namen deel aan haar rouwstoet, die naar de Ognissanti-kerk leidde, waar ze begraven werd.

Velen meenden dat de stad een deel van haar ziel was kwijt geraakt. Hierop ontstond een ware cultus, waarin Simonetta bijna als een Madonna werd vereerd. Botticelli bleef zijn muze de rest van zijn leven schilderen, zelfs toen ze al lange tijd dood was. Op zijn verzoek werd hij na zijn eigen dood (34 jaar later, in 1510) in dezelfde kerk 'aan haar voeten' begraven.

Ook andere kunstenaars droegen ontelbare schilderijen en gedichten aan haar schoonheid op. Lorenzo il Magnifico schreef zelfs zijn beroemdste dichtregels naar aanleiding van Simonetta's dood:

*Quant' è bella giovinezza,
che si fugge tuttavia!
Chi vuol esser lieto sia,
di doman non c'è certezza.*

Zoet en zalig is de jeugd,
maar kortstondig is haar vreugd!
Maak je los van alle zorgen:
niemand kent de dag van morgen.

(vertaling Frans van Dooren)"

Ciao Tutti - Winnaar Reisverslagen Travvies, www.ciaotutti.nl door Saskia Balmaekers

